

Sygn. akt I C 1390/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: Jakub Korzeniewski

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa L. Ż.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda L. Ż. kwotę 18 000,00 zł (osiemnaście tysięcy) z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6017 zł (sześć tysięcy siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4800 zł tytułem zastępstwa procesowego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 38,68 zł (trzydzieści osiem 68/100) tytułem kosztów procesu – wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt: I C 1390/16

UZASADNIENIE

Powód L. Ż. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. tytułem zadośćuczynienia kwoty 18.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 31 grudnia 2013 r. doszło do kolizji drogowej. Pojazd, którym poruszał się sprawca zdarzenia najechał na pojazd powoda. W skutek uderzenia pojazd powoda został wytrącony z toru ruchu i uderzył w drzewo. Sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Powód bezpośrednio z miejsca zdarzenia został przewieziony do Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z (...) - (...) Centrum Onkologii w O., gdzie został poddany badaniom, które wykazały mnogie złamania przedramienia i złamanie otwarte (I stopnia/II stopnia) trzonów obu kości przedramienia lewego. W dniu 2 stycznia 2014r. u powoda została przeprowadzona otwarta repozycja i stabilizacja wewnętrzna złamania obu kości przedramienia lewego. W dniu 6 stycznia powód został wypisany do domu w stanie dobrym. Powód przebywał pod kontrolą lekarza ortopedy i traumatologa, cyklicznie zgłaszał się na wizyty lekarskie. W dniu 12 marca 2014r. powód został skierowany do Poradni Szpiku Kostnego ze względu na poszerzenie się szpary złamania kości promieniowej, podjęto zabiegi naprawcze złego zrostu kości. W dniu 11 lutego 2015r. leczenie

powoda zostało zakończone. Doznane na skutek wypadku urazy spowodowały cierpienia fizyczne i psychiczne powoda w znacznym stopniu. Powód odczuwał dolegliwości bólowe kończyn górnych. Powód miał trudności z czynnościami życia codziennego oraz nie mógł wykonywać pracy w gospodarstwie rolnym o powierzchni 42 ha, które jest jego własnością. Potrzebował pomocy osób trzecich. Powód od dnia wypadku odczuwa także, lęk oraz stres związany z jazdą samochodem, każda podróż stanowi aktualnie dla powoda obciążenie psychiczne, pojawiły się ponadto problemy ze snem.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i w dniu 20 sierpnia 2014r. wypłacił mu kwotę 7.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Motywuując swoje stanowisko w sprawie pozwany zakwestionował wysokość oraz zasadność roszczenia powoda. Wskazał, że kwota wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego w całości rekompensuje krzywdę powoda. Kwota ta w całości uwzględnia uszczerbek na zdrowiu, a także charakter i rozmiar obrażeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2013r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego poszkodowany został powód L. Ż..

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W.. W chwili zdarzenia powód jechał wraz z córką pojazdem marki O. (...). Do zdarzenia doszło w momencie, jazdy po łuku, samochód sprawcy wjechał na pas ruchu poszkodowanego, który nie miał szans uniknąć kolizji.

(bezsporne, zeznania świadka K. Ż. k.53v, zeznania powoda k.54).

Po zdarzeniu powód został zabrany przez karetkę na (...) do Szpitala MSWiA w O.. Po wypadku zostały przeprowadzone badania, ręka była złamana otwarcie, przeprowadzono operację obu kości przedramienia lewego w celu przywrócenia ręki do stanu sprawności. Powód przyjmował leki przeciwbólowe, potrzebował pomocy osób trzecich, trwało to 2 miesiące.

Powód miał problemy ze zrostem ręki, nastąpił on dopiero po 14 miesiącach od wypadku, po 3-krotnym przeszczepieniu szpiku z talerza biodrowego.

(dokumentacja medyczna k. 8-20, zeznania świadka K. Ż. k.53v, zeznania powoda k.54).

W toku postępowania dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu chirurgii urazowej (traumatologii) i ortopedii S. D.. W sporządzonej opinii biegły stwierdził, iż powód przebył złamanie otwarte kości przedramienia lewego, leczony był operacyjnie, nastąpiło zespolenie odłamów metalem oraz powikłania w postaci opóźnionego zrostu.

Wyżej opisane obrażenia spowodowały, według biegłego, 10% trwałe uszczerbek na zdrowiu powoda.

(opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D. k. 141)

Obecnie powód skarży na to, że ręka jest drętwa, brak jej uścisku, istnieje obawa, że przy większym wysiłku może ulec urazowi, lekarze stwierdzili, że ręka nie wróci do dawnej sprawności. W pracy w gospodarstwie prowadzonym przez powoda, brak sprawnej ręki powoduje duże utrudnienia. Posiada bliznę o długości 15 cm. Aktualnie odczuwa lęk przed poruszaniem się pojazdami mechanicznymi, co utrudnia mu normalne funkcjonowanie, ma też problemy ze snem, śnią mu się koszmary związane z wypadkiem. Korzystał z pomocy psychologa, przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres 14 miesięcy.

(dowód: zeznania powoda k. 54, zeznania świadka K. Ż.).

Powód zgłosił u pozwanego powstałą na skutek wypadku szkodę i wniósł o zapłatę zadośćuczynienia za krzywdę. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 7.000 zł.

(dowód: decyzja pozwanego k. 22)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie jest w pełni zasadne.

Powyższy stan faktyczny ustalony został przede wszystkim w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, których prawdziwości nie kwestionowano.

Ustalając wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda oraz przewidując jego rokowania na przyszłość Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D.. Złożona opinia była logiczna i należycie uzasadniona. Co istotne opinia została uznana przez stronę pozwaną. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opinii.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadka K. Ż. oraz zeznaniach powoda, w zakresie okoliczności dotyczących samego zdarzenia oraz podejmowanego przez powoda leczenia, jego stanu zdrowia po wypadku. Twierdzenia świadka i powoda były spójne, logiczne, korespondowały z innym materiałem dowodowym.

W pierwszej kolejności podkreślić trzeba, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. uznał swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie, wobec czego – w konsekwencji prowadzonego postępowania likwidacyjnego – przyznał powodce zadośćuczynienie w wysokości 7.000 zł.

W realiach przedmiotowej sprawy bezsporne było, że pozwany miał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ze sprawcą zdarzenia, wskutek którego ucierpiała powodka, a sam wypadek zdarzył się w okresie objętym ochroną ubezpieczeniową.

Niewątpliwie na skutek przedmiotowego zdarzenia powód doznał obrażeń w postaci złamania otwartego lewej ręki, przeszedł operacyjne zespolenie odłamów metalem, które trzeba będzie usunąć zabiegiem operacyjnym.

Mając na względzie, że sprawca zdarzenia ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela, zgodnie z art.822 § 1 k.c. Sąd uwzględnił powództwo co do zasady. W ocenie Sądu żądanie słuszne było również, co do pełnej jego wysokości.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp.). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości.

Odnośnie następstw wypadku, na skutek którego powód doznał wskazanych powyżej obrażeń, biegły z zakresu chirurgii urazowej (traumatologii) i ortopedii S. D. określił stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w wysokości 10%. Zdaniem biegłego przebyte obrażenia lewego przedramienia, fakt istnienia powikłań związanych z opóźnionym zrostem oraz konieczność kolejnego zabiegu operacyjnego w celu usunięcia metalu zespalającego powoduje wyżej wspomniany uszczerbek.

W dalszej kolejności, odnosząc się do skutków wypadku natury psychicznej, podkreślić również należy, iż bezspornie zdarzenie mogło wywołać u powoda silne wstrząs, problemy ze snem, a także lęki związane z jego przebiegiem.

Sąd uwzględnił przytoczone powyżej argumenty przy ustaleniu rozmiaru doznanych przez powoda negatywnych następstw wypadku. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia brane są bowiem pod uwagę między innymi takie okoliczności jak: nasilenie i długość cierpień, trwałość następstw zdarzenia, długotrwałość choroby oraz czas leczenia, liczba przebytych operacji, stopień cierpień, rozmiar oraz uciążliwość kalectwa, konsekwencji uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i zawodowym, doznane cierpienie fizyczne i psychiczne, utrata możliwości wykonywania pracy zawodowej, korzystania z rozrywek, sytuacja życiowa ofiary po wypadku, wiek poszkodowanego, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia (np. trudności w samodzielnym poruszaniu się lub opuszczaniu mieszkania).

Tym samym uznać należy, iż wysokość żądania pozwu jest w ocenie Sądu odpowiednia zważywszy na charakter doznanych przez powoda obrażeń, jak również ich rozmiar.

Podkreślenia wymaga tu bowiem, iż zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z dnia 26 lutego 1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, nr 5, poz. 107; w wyroku z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 203/65, OSPiKA 1966, poz. 92; por. też wyrok z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79/78, Monitor Prawniczy - Zestawienie Tez (...) str. 469).

Zgodnie z przyjętą doktryną przyznanie poszkodowanemu zadośćuczynienia z art. 445 § 1 k.c. zależy od uznania Sądu. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada umiarkowania, wyrażająca się w uwzględnieniu wszystkich okoliczności oraz skutków doznanego kalectwa. Przy określeniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że jego celem jest złagodzenie doznanej przez poszkodowanych krzywdy. Sąd mając na względzie całokształt ujawnionych okoliczności - w szczególności charakter urazów fizycznych i traumy psychicznej doznanych przez powoda, jak również jego rokowania - uznał, iż powodowi winno przysługiwać zadośćuczynienie w wysokości 25.000 zł, przy czym zasądził na jego rzecz od pozwanego tytułem zadośćuczynienia wyłącznie kwotę 18.000 zł. Sąd miał przy tym na względzie, że pozwany - w ramach prowadzonego postępowania likwidacyjnego - przyznał i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 7.000 zł.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeciono jak w punkcie I wyroku.

Odsetki ustawowe od kwoty zadośćuczynienia zostały zasądzone, na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c., od dnia 20 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem powoda.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano w oparciu o przepis art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W kwocie 6017 zł Sąd uwzględnił koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda (4800 zł), zaliczkę na opinię biegłego uiszczoną przez powoda (300 zł) oraz opłatę od pełnomocnictwa (17 zł) i opłatę od pozwu (900 zł) jak w punkcie II wyroku.

W oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c., nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Olsztynie, kwotę 38,68 zł tytułem kosztów sądowych - wynagrodzenia biegłego - w części tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa jak punkcie III wyroku.

SSR Joanna Bieńkowska- Kolarz